

Blomstre som en rosen­gård

*De første fire vers synges som fællessalme i D-dur,
vers 5 synges kun af koret a cappella i Es-dur,
de sidste to vers synges af kor, menighed og orgel efter omstående sats)*

1.

Blomstre som en rosen­gård
skal de øde vange,
blomstre i et gyldenår
under fuglesange!
Mødes skal i stråledans
Libanons og Karmels glans,
Sarons yndigheder.

2

Ryste mer ej noget knæ,
ingens hænder synke,
skyde hvert udgået træ,
glatte sig hver rynke,
rejse sig det faldne mod,
rinde let uroligt blod,
frygt og sorg forsvinde!

3

Herren kommer, Gud med os!1
Troen på ham bier.
Byde vil han Fjenden trods
som sit folks befrier.
Alt betales på ét bræt:
Fjenden sker sin fulde ret,
folket dobbelt nåde.

4

Skæres for den sorte stær
skal da øjne mange,
døve øren fjern og nær
høre frydesange!
Som en hind da springer halt,
stammer, som for målløs gjaldt,
løfter klart sin stemme.

Så i Her-rens hel - lig-dom, i Her - rens hel - lig - dom grant E -

Så i Her-rens hel - lig - dom grant E - sa - jas

Så grant E - sa - jas

5 sa - jas spå' - de. Ti - den randt, og da - gen kom med Guds lys og nå -

spå' de. Ti - denrandt, og da - gen kom med Guds lys og nå -

spå' - de. Da - gen med Guds lys og nå -

9 de med denGuds og Da - vids Søn

de. Med denGuds og Da - vids Søn, i

de. Med den Guds og Da - vids Søn, som gør end i

de. Med den Guds og Da - vids Søn, i

13 i lys og løn Pa - ra - dis af ør - ke.

lys og løn Pa - ra - dis af ør - ke.

lys og løn Pa - ra - dis af ør - ke.

lys og løn Pa - ra - dis af ør - ke.